

NOVINY ČERVENÉHO KŘÍŽE

Ročník 30 (50)

leden / únor

Číslo 1 – 2023

Červený kříž – 160 let pomoci a ochrany

Letošní rok je rokem 160. výročí ustavení – dnešní terminologií – Mezinárodního hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce. Dne 9. února 1863 byla v Ženevě ustavena pětičlenná komise k realizaci návrhů Henri Jeana Dunanta z knihy Vzpomínka na Solferino na založení pomocných společností věnujících se v čase války ošetřování raněných v poli bez ohledu na jejich příslušnost k bojujícím stranám a na vytvoření mezinárodněprávního základu pro tuto činnost.

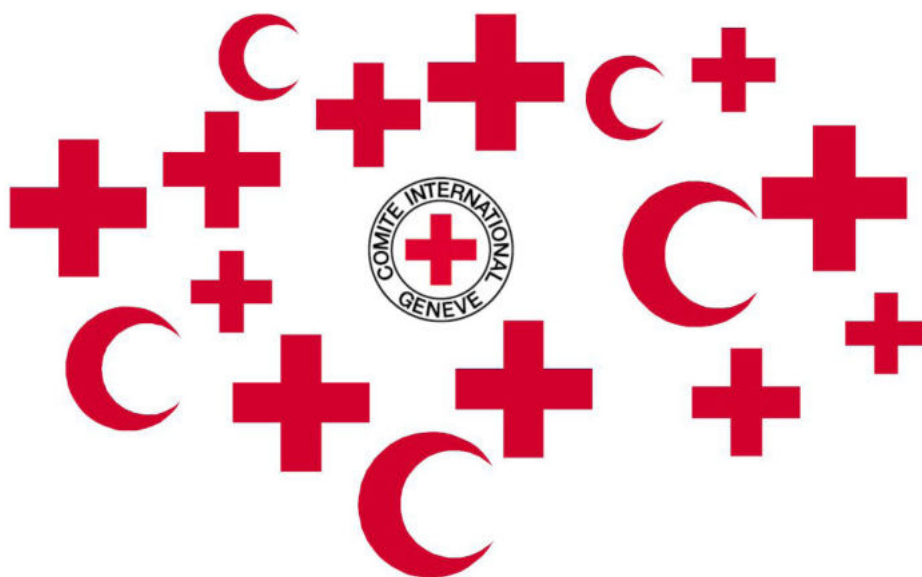
Poprvé se tento „Výbor pěti“ sešel 17. února a zahájil tak cestu vedoucí k mezinárodní konferenci konané v říjnu 1863, která – účastí vládních delegací tehdejších 16 evropských států – znamenala svými rezolucemi z 29. října 1863 mezinárodní uznání této původně soukromé snahy pěti Ženevanů. Tato ustavující konference byla předobrazem dnešních mezinárodních konferencí Červeného kříže a Červeného půlměsíce složených jak ze zástupců všech složek Hnutí ČK&ČP (Mezinárodní výbor, národní společnosti a jejich Mezinárodní federace), tak z delegací vlád – smluvních stran Ženevských úmluv. Hnutí ČK&ČP tak bylo založeno a podnes je řízeno společným projevem vůle těch, kteří se dobrovolně chtějí na jeho činnosti podílet, a členů mezinárodního společenství.

Kdo byli oni Ženevané, kteří dali vzniknout Mezinárodnímu výboru Červeného kříže (do r. 1875 Mezinárodní výbor pro pomoc raněným vojákům), jako zakládající složce našeho Hnutí? Připomeňme, že se jednalo o dva lékaře (Louis Appia a Théodore Maunoir), právníka (Gustave Moynier), vojáka (generál Henri Guillaume Dufour) a jednoho obchodníka, ale hlavně snílka, kterým byl právě Henri Jean Dunant, iniciátor celé myšlenky.

Toto složení nebylo náhodné a ukazuje na to, co pro Červený kříž platí dosud – není

čistě organizací zdravotníků, ačkoli péče o zdraví člověka je jeho posláním, ani právníků, byť humanitární právo je právě základem pro jeho činnost a ochranu trpících, nikoli vojáků, ač s armádami a ozbrojenými skupinami úzce spolupracuje, aby bylo péče a ochrany dosaženo, a také nesdružuje jen snílky, i když mnohé jeho snahy se jako čirý idealismus mohou

rénu přes 16 milionů aktivních členů, zaměstnanců a dobrovolníků a ročně tvoří příjemci jeho pomoci a služeb půl miliardy lidí světa. Díky celosvětovosti své sítě dokáže pomoc přinést velmi rychle – vřdyt' první mezinárodní pomoc z ČR předal na Ukrajině pouhých pět dní od počátku loňské ruské invaze Český červený kříž. I tato válka, která je bohužel jednou ze

zpočátku jevit. Je však organizací, která potřebuje všechny zmíněné odbornosti a lidské vlastnosti a ještě mnohé další, aby její členové a zaměstnanci sdružili své síly, znalosti a prostředky k uskutečnění našeho poslání chránit lidské zdraví a důstojnost.

Máme za sebou 160 let práce pro druhé, často ve velice náročných podmínkách, v nichž je třeba pomáhat těm, jejichž tělesné či duševní zdraví, integrita jejich rodin a dokonce život ohrožují nepokoje, války, katastrofy, sociální tíseň a jiné strážné, těm, kteří mnohdy nikdo jiný pomoci nemůže nebo nechce.

Na počátku stálo pět nadšenců – dnes má Mezinárodní hnutí ČK&ČP v te-

stovky ozbrojených konfliktů dnes ve světě vedených, ukazuje funkčnost Červeného kříže a principů humanitárního práva – i přes excesy jsou ošetřováni ranění vojáci i civilisté, bráni váleční zajatci či předávány zprávy rozděleným rodinám...

Po celých 160 let hledáme a nacházíme ty, kteří ochotně přikládají další kameny na stavby humanity, pomyslný most lidskosti, po němž do bezpečí převádíme ty ohrožené. Tento most nebude zcela hotov patrně nikdy, ale účast na jeho stavbě je krásným zážitkem a současně výzvou pro všechny ty, kteří by nám s ní mohli pomoci.

Doc. Dr. Marek Jukl, prezident ČČK